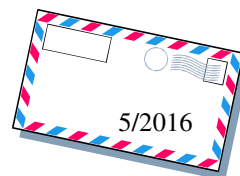

Mesagerul păcii

Cine este aproapele meu? Cui mă „adrez”?

Pentru un creștin tânăr, care dorește să împlinească misiunea evanghelizării, se pun la început întrebările: Unde încep cu evanghelizarea? Cui pot să mă adrez? Cine este aproapele meu?

Începem expunerea noastră cu o constatare principală: aproapele meu este – cum deja cuvântul dă de înțeles – acela sau aceea care îmi este aproape. Nu este greșit, să ne gândim și la împrejurimea noastră directă. S-a spus deja adesea – și pe drept – că misiunea noastră să răspândim Evanghelia exact acolo își are începutul: în împrejurimea noastră, deci acolo unde Dumnezeu ne-a așezat. Până la urmă, oricine, cu care avem de-a face, este „aproapele” nostru.

Familia

Unii au crescut în case de credincioși – o binecuvântare de valoare inestimabilă. De aceea ei nu cunosc propria familie ca și „câmp de misiune” în această formă. Dar poate la tine este altfel: ai un frate sau o soră, care nu este încă mântuit sau mântuită? Sau părinții tăi sunt încă necredincioși? Atunci poate dorești să le arăți calea spre Domnul Isus. Încă ceva: Dumnezeu dorește totdeauna să salveze case întregi (a se compara cu Faptele Apostolilor 11.14; 16.15, 31-34; 18.8). Aceasta poate să-ți dea curaj. Există unele exemple în Scriptură care arată că mărturia noastră pentru Domnul începe în propria familie (a se vedea Judecători 6.25-27; Ioan 1.40-42a). Domnul Isus a spus demonizatorului vindecător: „*Du-te acasă la ai tăi și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul și cum a avut milă de tine*” (Marcu 5.19). Și aici vedem acest principiu.

Locul unde locuim

Domnul Isus a spus ucenicilor Lui, la scurt timp înainte de înălțarea Sa: „...și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului”

(Faptele Apostolilor 1.8b). Succesiunea este importantă. Ucenicii au început slujba lor de mărturie pentru Domnul mai întâi acolo unde se aflau – în Ierusalim. A fost un har deosebit al lui Dumnezeu. El a vrut ca acolo unde a fost osândit și răstignit Domnul Isus, să se predice mai întâi Evanghelia. Deabia după aceea s-a extins acest cerc și Evanghelia a ajuns mai întâi în Iudeea, apoi în Samaria și la final pe întreg pământul.

Chiar dacă locul originar al celor mai mulți ucenici era în Galileea, s-au oprit totuși în Ierusalim. Astfel se poate face din această împrejurare următoarea aplicare: misiunea noastră de a răspândi Evanghelia este mai întâi în locul nostru natal – acolo unde este casa noastră. De regulă, Dumnezeu nu ne dă misiunea de a merge ca misionar în străinătate, dacă nu am urmat deja mai înainte porunca de misiune în locul nostru natal.

Poate că dorești să le spui oamenilor din locul unde locuiești despre Domnul Isus, dar ți-e teamă să te adresezi lor. Doresc să amintesc câteva alternative (fără pretenția de a fi toate):

1. Roagă-te regulat pentru mântuirea vecinilor tăi și a oamenilor din localitatea ta. Roagă-L pe Domnul și pentru ocazii când poți fi un indicator spre cer.
2. Poți merge din casă în casă și să pui în cutiile poștale pliante.
3. La trecerea dintre ani este o bună ocazie să oferi oamenilor din vecinătatea ta un calendar evanghelistic (de exemplu „Sămânța bună”).

Locul activităților noastre zilnice

Pentru cineva locul activităților zilnice este școala, pentru altul universitatea, pentru unul gospodăria și pentru un altul locul de formare profesională sau locul de muncă. Indiferent de activitatea ta și cu cine ai de-a face, poți să știi: Domnul Isus dorește ca să fii o lumină pentru El acolo unde El te-a așezat (Matei 5.14, 16; Filipeni 2.15) –

mai întâi prin aceea că tu îți îndeplinești activitățile tale cu fidelitate și seriozitate. Mărturia ta pentru Domnul Isus devine numai atunci credibilă și acceptată, când comportamentul tău arată ceea ce spui. De aceea: fii fidel în activitățile tale zilnice! (Citește pentru aceasta Daniel 6.5 și Tit 2.9, 10.)

Poate cel mai important lucru pe care îl putem face pentru oamenii, cu care venim zilnic în contact, este: să ne rugăm. Așa putem să ne rugăm Domnului nostru – nu numai pentru mântuirea colegilor noștri de școală, a colegilor de studiu și de muncă, ci și pentru posibilități de a ne adresa lor pentru mântuirea sufletului lor.

Apoi există multe ocazii bune, prin „martorii muți“ de a indica spre Evanghelie. Te-ai gândit vreodată să pui pe perete un calendar cu versete biblice la locul tău de muncă (dacă este permis)? Sau să pui pe biroul tău o piatră, în care este gravat cuvântul „veșnicie“? Sau să agăți un poster cu un verset evanghelistic din Biblie pe panoul de plută? Există unele posibilități pe care le putem folosi, pentru a face pe alții atenți asupra mesajului, fără să trebuiască să ne adresăm direct cuiva. Există auto-colante pentru mașină care se pot lipi pe mașină... Poate tocmai un astfel de „martor muț“ va determina pe aproapele tău să cugete și să-ți pună deodată întrebări...

Să ai o privire pentru aproapele în viața de zi cu zi

Nu există mulți oameni pe care îi întâlnim în viața de zi cu zi? De exemplu șoferul de taxi, care te ia cu el, sau șoferul de autobuz, cu care mergi zilnic la școală. Apoi poștașul pe care îl întâlnești regulat, sau coșarul, care se oprește deodată în fața ușii casei tale, apoi reprezentantul de la asigurări, care iarăși te „nervează“, sau vânzătoarea de la măcelărie etc. Această listă se poate extinde! Te-ai gândit vreodată că poți să fii pentru acești oameni un indicator spre Domnul Isus? Cum ar fi de exemplu ca la sfârșitul unei întâlniri să dai o carte evanghelistică sau un pliant? Adevărat este tocmai acesta punctul de plecare pentru o discuție în continuare, în care poți vesti Evanghelia.

Ar trebui să fim gata în orice timp să răspundem Evanghelia. Petru pretinde de la noi: „Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi“ (1 Petru 3.15b). Vrem să fim treji, ca să vedem ocaziile pe care ni le arată Domnul în viața de zi cu zi, și să le

putem folosi în modul corect. Să avem și aici o privire pentru apropiatii noștri. Putem să-L rugăm pe Domnul la începutul unei zile: „Doamne, arată-mi cine este astăzi aproapele meu!“

Pilda samariteanului

În încheiere dorim să privim și la pilda samariteanului milostiv din Luca 10. Motivul pentru această pildă a fost întrebarea unui învățător al Legii, cine este aproapele lui. La această întrebare, Isus a spus cunoscuta pildă: „Isus a luat din nou cuvântul și a zis: «Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și, când a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături. Un levit trecea și el prin locul acela; și, când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el și, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitoacul lui, l-a dus la un han și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiuului și i-a zis: Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui îți voi da înapoi la întoarcere. Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?» «Cel ce și-a făcut milă cu el», a răspuns învățătorul Legii. «Du-te de fă și tu la fel», i-a zis Isus“ (Luca 10.30-37).

Pentru înțelegerea a ceea ce vrea Domnul să spună învățătorului Legii prin această pildă, trebuie să știm că iudeii nu aveau legături cu samaritenii (Ioan 4.9). Samaritenii erau un popor amestecat, care era disprețuit de iudei. Putem considera că și învățătorul Legii ca iudeu evlavios se uita cu un anumit dispreț spre samariteni. Avem în această pildă două învățături importante:

1. Dorim să fim gata să ducem oricărui om Evanghelia, nu numai aceluia care ne sunt simpatici sau corespund imaginației noastre. Dorim să acceptăm fără rezerve pe fiecare om, când este vorba să-i prezentăm oferta de har a lui Dumnezeu.

2. Dorim să avem o privire atentă la necazul oamenilor din jurul nostru, care nu-L cunosc pe Domnul Isus. În sens figurat, fiecare dintre acești oameni se află în aceeași situație ca omul căzut între tâlhari. Ne afectează că mulți dintre vecinii, colegii de muncă, colegii de școală sau de facultate se îndreaptă înainte spre iad? Să învățăm de la samariteanul milostiv, să vedem necazul sufletesc (dar și pământesc) al aproapelui nostru și să-l întâmpinăm cu îndurare.